

# Lamentacje

## Rozdział 3

1. Ja jestem tym mężem, co widział nędzę pod biczem Jego zagniewania. 2. On mnie prowadził i zaprowadził w mrok, bez światła. 3. To przeciw mnie się odwrócił i ustawicznie zwraca Swoją rękę. 4. Starł moją cielesną naturę, moją skórę i pogruchotał me kości. 5. Obudował mnie i ogarnął jadem oraz strapieniem. 6. Osadził mnie w ciemnościach, tak, jak od dawna umarłych. 7. Zagroził mnie bez wyjścia i obciążył moje kajdany. 8. Chociaż krzyczę i wołam On tamuje moją modlitwę. 9. Moje drogi zagroził ciosem, a me ścieżki wywrócił. 10. Stał się dla mnie czatującym niedźwiedziem, lwem przyczajonym w ukryciu. 11. Moje drogi pokrzywił i mnie rozszarpał; wprowadził mnie w zdrętwienie. 12. Napiął Swoją łuk, a mnie postawił jako cel dla strzały. 13. Wbił w moje nerki dzieci Swojego kołczanu. 14. Stałem się pośmiewiskiem dla wszystkich ludów, ustawicznym przedmiotem ich pieśni. 15. Nasycił mnie goryczami oraz napęłnił piołunem. 16. Krzemieniem wykruszył moje zęby oraz podeptał mnie w prochu. 17. Oddaliłeś od pokoju mą duszę, więc zapomniałem o szczęściu. 18. Powiedziałem: Zniknęła moja żywotna siła i ma nadzieja od WIEKUISTEGO. 19. Wspomnij na moją nędzę i tułactwo, na piołun oraz truciznę. 20. Pamiętaj, o, pamiętaj; lecz we mnie jest pogrzebiona moja dusza. 21. To wezmę do mojego serca oraz z tego powodu będę ufał. 22. To są łaski WIEKUISTEGO, że jeszcze nie zginęliśmy, bowiem nie wyczerpało się Jego miłosierdzie. 23. One się odświeżają każdego poranku, gdyż wielką jest Twoja niezawodność. 24. Moim udziałem jest WIEKUISTY mówi moja dusza, dlatego Mu ufam. 25. Dobrotliwym jest WIEKUISTY dla tych, co na Nim polegają; dla duszy, która Go szuka. 26. I dobrze jest czekać w milczeniu na pomoc WIEKUISTEGO. 27. Dobrze też człowiekowi w jego młodości dźwigać jarzmo. 28. Niechaj siedzi samotnie i milczy, kiedy go jarzmem obarczył. 29. Niech położy na prochu swoje usta może jest jeszcze nadzieja. 30. Niech nadstawi policzki Temu, co go uderza i niech się nasycy hańbą. 31. Gdyż Pan nie odrzuci na wieki. 32. A jeżeli zasmucił znowu się zmiłuje, według pełni Swej łaski. 33. Bo nie ze Swojego serca trapi oraz zasmuca synów ludzkich. 34. Kiedy się pod stopami gnębi wszystkich więźniów ziemi, 35. gdy się uchyla prawo człowieka przed obliczem Najwyższego, 36. gdy się wykrzywia czyjkolwiek spór czy WIEKUISTY tego nie widzi? 37. Czy ktoś coś wypowiedział a się spełniło, jeśli Pan tego nie rozkazał? 38. Czyż nie z ust Najwyższego wychodzi zarówno bolesne, jak i szlachetne? 39. Czemu człowiek utyskuje póki żyje mąż, co cierpi za swoje grzechy? 40. Rozważmy nasze drogi i je zbadajmy, nawróćmy się do WIEKUISTEGO. 41. Podnieśmy serce do Boga w Niebie, nie tylko nasze ręce. 42. Myśmy wykroczyli i byli przekorni, a Ty nie wybaczyłeś. 43. Okryłeś się gniewem oraz nas ścigałeś; zabijałeś nas bez litości. 44. Przesłoniłeś się chmurą tak, że nie przeniknęła modlitwa. 45. Pośród ludów uczyniłeś nas podmiotem oraz przedmiotem wstrętu. 46. Otwierali na nas usta wszyscy nasi wrogowie. 47. Naszym działem były trwoga i dół, spustoszenie oraz zniszczenie. 48. Potoki wód wylewa moje oko nad spustoszeniem córy mojego ludu.

**49.** Moje oko wycieka i nie ustaje, bo nie znajduje wytchnienia, **50.** dopóki WIEKUISTY nie spojrzy z Nieba i się nie przyjrzy. **51.** Łza mojego oka dręczy mą duszę z powodu wszystkich cór mojego ludu. **52.** Ścigali, moi wrogowie ścigali mnie bez przyczyny jak ptaka. **53.** W dole zadławili me życie i zatoczyli na mnie kamień. **54.** Wody wezbrały nad mą głową, zatem sądziłem, że zginą. **55.** Z najgłębszego dołu wzywałem Twojego Imienia WIEKUISTY. **56.** Usłyszałeś mój głos, więc nie zatulaj Twojego ucha przed westchnieniem i moim krzykiem. **57.** W dniu w którym Cię wołałem byłeś bliskim, powiedziałaś: Nie obawiaj się. **58.** Prowadziłeś, Panie, sprawę mej duszy i wybawiłeś moje życie. **59.** Spojrzałeś, WIEKUISTY, na moją krzywdę uczyn mi oczyszczenie z zarzutów. **60.** Widziałeś całą ich zawziętość i wszystkie ich zamysły przeciw mnie. **61.** Słyszałeś ich obelgi, WIEKUISTY i wszystkie ich plany przeciw mnie. **62.** Słyszałeś mowy mych przeciwników i ustawiczne ich knowania przeciw mnie; **63.** gdy siadają i kiedy wstają; patrz, ja jestem przedmiotem ich pieśni. **64.** Oddasz ich zapłatę, WIEKUISTY, według działania ich rąk. **65.** Dasz im zamroczenie serca na nich Twoje przekleństwo. **66.** Będziesz ich ścigał w gniewie oraz wytępisz ich spod nieba, o WIEKUISTY!

## **Nowa Biblia Gdańska**

przekład

**Śląskiego Towarzystwa Biblijnego**

2012